

V.

Az A.A. vallási szempontból

Gyakorlatilag minden felekezet lelkésze áldását adta az A.A.-ra.

A jezsuita Edward Dowling*, a Queen's Work egyik vezetője ezt mondta: „Az Anonim Alkoholisták természetes dolog. Természetes azon a ponton, ahol a természet és a természetfeletti találkozik, nevezetesen a megalázó élményekben és a belőle fakadó alázatban. Van valami spirituális egy szépművészeti múzeumban vagy egy szimfóniában, és a Katolikus Egyház helyesli, ha fölhasználjuk ezeket. Van valami spirituális az A.A.-ban is, és katolikusok részvétele szinte minden esetben azt eredményezi, hogy a lanyha katolikusok jobb katolikussá válnak.”

Az anglikán folyóirat, a *The Living Church*, vezércikkben jegyzi meg a következőket: „Az Anonim Alkoholisták technikájának alapja az az igazán keresztény elv, hogy az ember nem segíthet önmagán, míg másokon nem segít. Az A.A.-programot a tagok saját »önbiztosításnak« nevezik. Ez az önbiztosítás testi, lelki és szellemi gyógyulást és az önbecsülés visszanyerését hozta férfiak és nők százainak, akik e nélkül az egyedülálló, de hatékony terápia nélkül reménytelenül elbuknának és elvesznének.”

*Ed atya, kezdettől az A.A. csodálatos barátja, 1960 tavaszán hunyt el.

A vacsorán, melyet az ifjabb John D. Rockefeller adott, hogy bemutassa az Anonim Alkoholistákat néhány barátjának, dr. Harry Emerson Fosdick megjegyezte: „Azt hiszem, pszichológiai szempontból a mozgalom módszerének olyan előnye van, hogy azt nem lehet csak egyszerűen lemásolni. Az az érzésem, ha bölcsen intézik – márpedig minden jel szerint bölcs és körültekintő kezekben van –, akkor olyan lehetőségek állnak a mozgalom előtt, amely minden elképzelésünket fölülmúlja.”